

Meira um orkustöðvarnar

1. *Höfuðstöðin*. Hún er staðsett rétt ofan við hvirfilinn. Hún er oft nefnd "þúsund blaða lótusinn" eða Brahmarandra.
 - a. Hún samsvarar hinni andlegu miðlegu sól.
 - b. Hún verður virk eftir þriðju vígslu og er líffæri sem miðlar orku mónadsins eða vilja-eðlisþætti guðdómsins.
 - c. Hún tengist hinum þrefalda persónuleika með vitundarbrúnni (antahkarana), sem lærisveinar og vígsluhafar eru að vinna við að byggja, en hún kemst ekki í fulla notkun fyrr en eftir eyðingu orsakalíkamans við fjórðu vígsluna.
 - d. Hún er Shamballa-stöðin í efnislíkamanum og er fulltrúi Föðurins eða hins fyrsta guðlega eðlisþáttar.
 - e. Hún nemur tilgang, samsvarar "rafmagnseldi" sólkerfisins, og eðliseiginleiki hennar birtist sem máttur.
 - f. Hin þetta efnisbirting hennar er heilaköngullinn. Hann er virkur í frumbersku þar til lífsviljinn er nægjanlega sterkur til að persónan í holdgun sé fasttengd í efnislegri birtingu. Á síðustu stigum guðlegrar tjáningar mannsins verður hann aftur virkur og starfar að framkvæmd viljaorku Tilverunnar á jörðinni.
 - g. Hún er líffæri samfjöllunar, því að eftir þriðju vígslu, og á undan eyðingu

orsakalíkamans, gekur hún til sín allar orkutegundir hinna þriggja eðlisþátta lífsbirtingarinnar. Hvað manningnum viðkemur er hér um að ræða orku andlegu þrenndarinnar, hins þrefalda sálarlótuss og hins þrefalda persónuleika, sem aftur gerir níu, tölu vígslunnar. Orkan sem þannig er samhæfð og innstillt umhverfis og yfir höfðinu er ægífögur og hefur viðtæka geislun og gríðarlegan áhrifamátt. Hún þjónar þeim tilgangi að koma vígsluhafanum í samband við alla hluta plánetulífsins, við Ráðið mikla í Shamballa, og við Lávarð Heimsins, hinn hinsta Vígjanda - með milligöngu Búddha og eins hinna þriggja Búddha athafnaorkunnar. Í mjög sérstökum skilningi tengir Búddha vígsluhafann við annan eðlisþátt guðdómsins - kærleikspáttinn - og þar af leiðandi einnig við Helgivaldið. Búddhar athafnaorkunnar tengja hann við þriðja eðlisþátt guðdómsins, þátt virkra vitsmuna. Þannig mætast í vígsluhafanum orka vilja, vitundar og skapandi virkni og mynda samfjöllun hinna guðlegu eðlisþátta.

- h. Hún er sú eina af orkustöðvunum sjö sem viðheldur stöðu öfugs lótuss þegar fullkomin frelsun er fengin, með stilk lótussins (í raun antahkarana) upp í "sjöunda himinn," og tengir þannig vígsluhafann við Shamballa, fyrstu meginorkustöð plánetunnar. Allar aðrar stöðvar

byrja í öfugri stöðu, með krónublöðin vísandi niður á við í átt til mænurótar; allar opna þær krónublöðin smám saman eftir því sem líður á þróunina og snúa þeim síðan hægt upp á við "í átt að hápunkti veldissprotans," eins og það er nefnt í *Old Commentary*. Ofangreindar upplýsingar hafa ekki mikið gildi, nema að því leyti sem þær gefa sannleikann til kynna, fullkomna myndina og gefa nemanum táknræna hugmynd um þann þátt sem í eðli sínu er miðlari viljaorku Guðdómsins.

2. *Ennisstöðin*. Þetta er stöðin milli augabrúnanna. Hún er rétt fyrir ofan augun og "er sem sýningartjald fyrir hina geislandi fegurð og dýrð hins andlega manns."
 - a. Hún samsvarar efnislegu sólinni og birtir persónuleikann, heilsteyptan og virkan, í fyrstu sem lærisveinn og að síðustu sem vígsluhafi. Hún er hin eiginlega persóna eða gríma.
 - b. Hún nær þessari fullu virkni um það leyti sem þriðja vígslan er tekin. Ég vil minna ykkur á að Helgivaldið lítur á þá vígslu sem fyrstu meginvígsluna, nokkuð sem ég hef þegar nefnt. Hún er líffæri sem miðlar orku þriðja eðlisþáttarins, orku virkra vitsmuna.
 - c. Hún tengist persónuleikanum með hinum skapandi lífþræði og er því nátengd hálsstöðinni,

orkustöð skapandi athafnaorku. Á sama hátt tengist höfuðstöðin mænurótarstöðinni. Þegar komið hefur verið á virku samspili milli ennisstöðvar og hálsstöðvar, leiðir það til þess að vígsluhafinn verður skapandi, og hann getur raunbirt hina guðlegu hugmynd. Með sama hætti veldur virkt samspil höfuðstöðvar og mænurótarstöðvar því að guðlegur vilji eða tilgangur getur raunbirst. Þegar kraftar ennisstöðvar og hálsstöðvar sameinast mynda þeir æðstu birtingu "viðnámseldsins," alveg eins og orka höfuðstöðvar og mænurótarstöðvar mynda "rafmagnseld" einstaklingsins. Þann eld nefnum við kúndalíni-eld, þegar hann hefur náð fullri tjáningu.

- d. Hún er stöðin sem fjórða skapandi lífveldið notar til tjáningar á sínu eigin sviði, og í henni blandast það fjórða náttúruríkinu, mannkyninu. Höfuðstöðin tengir mónadinn og persónuleikann. Ennisstöðin tengir andlegu þrenndina (birtingu mónadsins í formlausu heimunum) persónuleikanum. Íhugið þessa fullyrðingu, því að hér má sjá táknmál í höfuðstöðinni, efnislega séð, sem endurspeglar andlegan vilja, atma, og andlegan kærleika, búddhi. Hér má einnig bæta við fræðslu um hlutverk augnanna í þróun meðvitaðrar tjáningar sem vinnur á skapandi hátt að framgangi hins guðlega tilgangs.

Priðja

augað.....höfuðstöðin.....Vilji.

Atma.

Auga Föðurins, Mónadinn.

SHAMBALLA.

Fyrsti eðlisþáttur vilja, máttar og tilgangs.

Tengist heilakönglinum.

Hægra augað.....ennisstöðin.....Kærleikur.

Búddhi.

Auga Sonarins, Sálin.

HELGIVALDIÐ.

Annar eðlisþáttur kærleiks og visku.

Tengist heiladinglingum.

Vinstra *augað*.....hálsstöðin.....

Virkir vitsmunir.

Auga Móðurinnar, persónuleikinn

MANNKYNIÐ.

Priðji eðlisþáttur vitsmuna.

Tengist carotid-kirtlinum.

Þegar augun þrjú eru virk og "sjá" öll samtímis, gefur það innsýn í hinn guðlega tilgang (vígsluhafi), innsæis-skynjun áætlunar Guðs (lærisveinn), og andlega stjórn hins skapandi starfs sem hún veldur (meistari).

e. Ennisstöðin nemur eða miðlar *tilgangi*, eða ætlun til sköpunar. Hún er ekki líffæri sköpunarstarfs á sama hátt og hálsstöðin, en hún geymir hugmyndina sem liggur að baki skapandi starfsemi. Hið skapandi starf sem á

eftir fylgir myndar smám saman æskilegt form hugmyndarinnar.

- f. Hin þetta efnisbirting hennar er heiladingullinn; tvískipting þessa kirtils samsvarar hinum tveim margþættu krónublöðum orkustöðvarinnar. Hún tjáir ímyndunarafl og þrá í æðstu mynd sinni, en þetta tvennt er drifkrafturinn sem er frumhvöt allrar sköpunar.
- g. Hún er líffæri hugsjóna, þess vegna er hún nátengd sjötta geislanum þó furðulegt sé, alveg eins og höfuðstöðin er í eðli sínu tengd fyrsta geislanum. Sjötti geislinn tengist á sérstakan hátt þriðja geislanum og þriðja eðlisþætti guðdómsins sem og öðrum geislanum og öðrum eðlisþættinum. Hún blandar, festir og tjáir. Ég hef hingað til ekki lagt áherslu á þessa staðreynd í öðrum ritum mínum. Ennisstöðin er sá staður í höfðinu sem birtir á táknrænan hátt tvíþætt eðli raunbirtingarinnar í heimunum þrem. Hún blandar saman skapandi orku hálsstöðvarinnar og göfgaðri þrá eða hinum sanna kærleika hjartans.
- h. Þar sem hún er aðeins með tvö krónublöð hefur hún ekki hið sanna lótusform á sama hátt og hinar orkustöðvarnar. Krónublöðin eru samsett af 96 minni blöðum eða orkueiningum ($48 + 48 = 96$) en þau taka ekki á sig form blóms eins og hinir lótusarnir. Þau breiða úr sér, eins og

vængir flugvélar til hægri og vinstri, og tákna hægri handar leiðina og vinstri handar leiðina, leið efnisins og leið andans. Þau mynda því á táknrænan hátt hina tvo arma krossins sem maðurinn er festur á - tveir orku- eða ljósstraumar sem skerast þvert á straum lífsins sem gengur í gegnum höfuðið frá múnad til mænurótar.

3. *Hálsstöðin*. Þessi orkustöð er aftan við hálsinn og nær upp í mænukólfinn (medulla oblongata), einnig nær hún yfir carotid kirtilinn, og niður í áttina að herðablöðunum. Hún er ákaflega kraftmikil og þróuð hjá mannkyninu almennt. Í þessu sambandi er athyglisvert að hafa eftirfarandi í huga:

a. Satúrnus ræður hálsstöðinni á sama hátt og Úranus ræður höfuðstöðinni og Merkúr ennisstöðinni. Þetta á aðeins við þegar um lærisvein er að ræða. Ráðandi plánetur breytast eftir þriðju vígslu og fyrir þá fyrstu. Þessar þrjár plánetur mynda mjög athyglisverðan orkuþríhyrning, og í eftirfarandi þrenndum og innri samtengingum þeirra kemur í ljós - einnig aðeins hjá lærisveinum - athyglisverð tákmynd hinnar níföldu vitundarvígslu:

1. Höfuðstöðin

Ennisstöðin

Hálsstöðin

2. Þriðja augað
Hægra augað
Vinstra augað
3. Heilaköngullinn
Heiladingullinn
Carotid kirtillinn

Hér birtast tækin sem andlega þrenndin, sálin og persónuleikinn vinna með. Lykillinn að réttum skilningi á því sem gerist felst í sambandi plánetnanna þriggja: Úranusar, Merkúrs og Satúrnusar, þegar orka þeirra streymir í gegnum þessar níu "andlegu tengingar" á efnissviðinu niður í "hið jarðtengda svið ljóss og máttar sem er maðurinn í tíma og rúmi."

- b. Þessi orkustöð tengist fyrstu vígslunni og nær mikilli virkni þegar þeim áfanga á þróunarbrautinni er náð, en honum hefur mikill meirihluti þeirra manna náð sem nú eru leitendur og reynslunemar heimsins. Gleymið þó ekki að tæknilega séð er þriðja vígslan fyrsta meginvígslan frá sjónarhóli Helgivaldsins. Fyrir sjónum meistaranna merkir fyrsta vígslan aðgang að Veginum. Ástæðan fyrir því að mannkynið kallar hana vitundarvígslu er sú, að á Lemúriutímanum var hún fyrsta vígslan og merkti aðgang að fullri líkamsstjórn. Hálsstöðin er líffæri til dreifingar skapandi orku, orku þriðja eðlisþáttar sálna sem eru á

ofangreindu þróunarstigi. Í mannum eru þrjár orkustöðvar sem tengjast og eru meginbirting þriðja geislans eða eðlisþáttarins á mismunandi stigi þróunar á Veginum.

1. Kynorkustöðin hjá hinum lítt þroskuðu og hjá meðalmaninum.
2. Hálsstöðin hjá leitendum og reynslunemum.
3. Ennisstöðin hjá lærisveinum og vígsluhöfum.

Hér er einnig um að ræða mikla orkuprenningu, sem býr yfir miklum möguleikum nú á dögum, vegna þeirrar staðreyndar að birting þriðja eðlisþáttar virkra vitsmuna hefur náð eins langt og raun ber vitni í þróun mannsins og vitund.

- c. Hálsstöðin tengist persónuleikanum með sköpunarþræðinum, sálinni með vitundarþræðinum og mónadinum með sutratma eða þræði lífsins. Hún tengist ekki guðlegu eðlisþáttunum með antahkarana (vitundarbrúnni), því að sá þráður tengir saman mónadinn og persónuleikann beint (og um síðir óháð sálinni) og festir einfaldlega lífsbirtingu mónadsins í höfðinu við höfuðstöðina. Þannig verður til beint vitundarsamband mónads og persónuleika, og mikil tvíþætt vitund verður til. Líf, vitund og form eru þá öll innstillt á skapandi og virkan hátt í höfðinu, og starfsemi þeirra er stýrt frá höfðinu með milligöngu

höfuðstöðvanna tveggja. Ennisstöðin byrjar ekki skapandi starf fyrr en antahkarana hefur verið byggð. Á fyrri stigum er hálsstöðin miðstöð skapandi starfs, en þar á undan gegnir kynorkustöðin því hlutverki. Þið þurfið þó að muna eitt athyglisvert atriði. Bygging antahkarana verður þá aðeins raunverulega möguleg þegar skapandi líf leitandans flyst frá kynorkustöðinni upp í hálsstöðina og er að verða raunhæft og tjáningarríkt. Sjálfur hálsinn er tákn fyrir þessa "tengibrú," þar sem hann tengir höfuðið - eitt og einangrað - við hinn tvískipta bol sem skiptist um þindina í efri og neðri hluta. Hann er um leið tákn fyrir sálina og persónuleikann, sameiðuð í eina heild. Höfuðið er tákn fyrir það ástand sem Patanjali lýsir með orðunum "einangruð eining."

- d. Vitsmunaeðlisþáttur mannkynsins er tengdur þessari stöð á skapandi hátt. Hún er því sú stöð sem skapandi orka hinnar miklu plánetuorkustöðvar, sem mannkyn nefnist, flæðir um. Helstu plánetuorkustöðvarnar þrjár eru Shamballa, Helgivaldið og mannkynið. Þegar fullkomnun er náð, mun Shamballa orka vilja, máttar og tilgangs streyma um höfuðstöðina, kærleiks-visku orka Helgivaldsins mun streyma um hjartastöðina, og orka mannkynsins verður tengd hálsstöðinni, en ennisstöðin verður

fulltrúi allra þriggja. Þá fær mannkynið nýtt verkefni. Það felst í því að tengja hin þrjú yfirmannlegu lífríki við lífríkin þrjú sem eru neðan mannkynsins í þróuninni, og þannig verða til hin nýju himnaríki og hin nýja jörð. Þá hefur mannkynið náð hátindi þróunarmarkmiðs síns á þessari jörð.

e. Hálsstöðin er líffæri hins skapandi ORÐS. Hún nemur markmið, eða hinn skapandi tilgang sálarinnar sem berst til hennar með orkuinnstreymi frá ennisstöðinni; blöndun orkutegundanna tveggja, sem þannig verður til, mun leiða til einhvers konar skapandi starfsemi. Þetta er æðri hliðstæða skapandi starfs kynorkustöðvarinnar. Í þeirri stöð felast hinar negatífu og pósitífu orkutegundir í hinum aðskildu kvenkyns og karlkyns líffærum; þær eru sameinaðar í meðvitaðri sköpunarathöfn, en sú athöfn er þó enn unnin án þess að markmiðið sé mjög skírt.

f. Hin þetta efnisbirting stöðvarinnar er skjaldkirtillinn. Nú á tímum er þessi kirtill talinn sérstaklega mikilvægur fyrir heilsu hins venjulega manns. Tilgangur hans er að varðveita heilsuna og viðhalda jafnvægi í ákveðnum mikilvægum þáttum efnislíkamans. Hann er tákn fyrir þriðja eðlisþátt vitsmuna og efni sem er frjófgað eða gegnsýrt huga. Hann tengist í raun Heilögum Anda, þriðja guðlega

eðlisþættinum í raunbirtingu, sem "yfirskyggir" Móðurina, Maríu mey, eins og sagt er frá í Bíblíunni. Kalkkirtlarnir (parathyroids) tákna Maríu og Jósef og skyldleika þeirra við hinn yfirskyggjandi Heilagan Anda. Það mun síðar koma í ljós að náinn lífeðlisfræðilegur skyldleiki er á milli skjaldkirtilsins og heilaköngulsins, og milli kalkkirtlanna og hinna tveggja hluta heiladingulsins, en þannig mynda háls og höfuð eitt samtengt kerfi.

- g. Höfuðið er tákn fyrir eðlislægt tvíeðli hins raunbirta Guðs. Sambærilega er hálsstöðin tákn fyrir þríeðli hinnar guðlegu tjáningar. Í höfðinu birtist tvíeðlið, samþætt og blandað, í sambandinu milli orkustöðvanna tveggja og hinna þéttu efnisbirtinga þeirra. Hinar þrjár voldugu orkutegundir, sem kallaðar eru til starfa í hinu guðlega sköpunarstarfi, sameinast í starfi með fullri tjáningu orkunnar sem streymir um hálsstöðina, um talfærin og lungun tvö. Hér er um að ræða: Líf eða andardrátt, Orðið eða sálina, og hálsstöðina, stöð hins virka efnis.
- h. Lótus hálsstöðvarinnar snýr niður á við í byrjun þróunarinnar, krónublöðin teygjast í átt til axlanna og ná yfir lungun eða hluta þeirra. Á æviskeiði sálarinnar snýst hann hægt við, krónublöð hans teygja sig í átt að

eyrunum, umlykja mænukólfinn (medulla oblongata) og carotid kirtilinn. Sá kirtill tengist skjaldkirtlinum nánar en hinum kirtlunum tveim í höfðinu.

Af þessu ætti ykkur að verða ljóst hvernig hægt er að koma einstökum hlutum efnislíkamans í virkt ástand og fá þá til að starfa rétt, hvernig hægt er að lífga þá og viðhalda þeim í góðu og réttu formi með starfsemi af einni eða annarri gerð í þeirri orkustöð sem næst er viðkomandi hluta líkamans. Ykkur mun einnig verða ljóst að vanhæfni og sjúkdómar geta stafað af óvirkni orkustöðvar.

4. *Hjartastöðin.* Hennar staður er á milli herðablaðanna, og hún er sú orkustöð sem á okkar tímum fær mesta athygli frá þeim sem bera ábyrgð á þróun mennskrar vitundar. Sannlega mætti segja, bróðir minn, að hin hraða vöknun þessarar orkustöðvar hafi verið ein ástæðan fyrir því að ekki var unnt að koma í veg fyrir heimsstyrjöldina. Að einu leyti var styrjöldin gagnlegur atburður (þegar tekið er tillit til blindrar eigingirni mikils hluta mannkyns), því brýnt var orðið að leggja til hliðar öll hin gömlu form stjórn mála, trúarbragða og staðnaðra þjóðfélagshátta. Mannkynið hefur nú náð ákveðnu andlegu stigi samfélagsvitundar og félagslegra tengsla, svo að

þörf var á nýjum formum sem hæfðu betur þessum nýja anda.

- a. Hjartastöðin samsvarar "hjarta sólarinnar," hinni andlegu uppsprettu ljóss og kærleiks.
- b. Hún verður virk eftir aðra vitundarvígsluna. Sú vígsla er til marks um lokastig þess þróunarferils, þar sem tilfinningaeðlið með sínum ráðandi löngunum kemst undir stjórn sálarinnar, og þrá hins persónulega lægra sjálfs ummyndast í kærleik. Hún er líffærið sem miðlar orku Helgivaldsins, þeirri orku sem úthellt er með milligöngu sálarinnar inn í hjartastöð allra leitenda, lærisveina og vígsluhafa. Með því móti verður þessi orka tiltæk, og það veldur tvenns konar áhrifum:

1. Siðbót mannkynsins fyrir mátt kærleikans.
2. Mannkynið, orkustöð í hraðri þróun, og Helgivaldið tengjast föstum böndum. Þessar tvær miklu plánetuorkustöðvar, Helgivaldið og mannkynið, verða því nátengdar, og samskipti og samband verður mikið þeirra á milli.

Í Biblíunni er sagt: "Kærleik Guðs er úthellt" í hjarta mannsins, og hinn ummyndandi, segulmagnaði og geislandi máttur er ómissandi fyrir enduruppbyggingu heimsins og til að koma á hinni nýju heimsskipan. Allir lærisveinar eru

beðnir um að íhuga þróun og þroska hjartastöðvarinnar og vitsmunalegt samband mannkynsins og Helgivaldsins, einnig því hvernig maðurinn bregst við orku kærleikans, því eins og "maðurinn hugsar í hjarta sínu, þannig er hann." Hugsun í hjartanu verður fyrst raunhæfur möguleiki þegar hugrænn þroski er orðinn fullnægjandi og þróun hugans er komin á hátt stig. Tilfinningu í hjartanu er oft ruglað saman við hugsun. Sá hæfileiki að geta hugsað í hjartanu er árangur af ummyndun löngunar í kærleik, þegar unnið er að því að hefja krafta sólarplexus-stöðvarinnar upp í hjartastöðina. Hjartahugsun er einnig vottur þess að æðri eðlisþáttur hjartastöðvarinnar, tólf blaða lótusinn í miðri orkustöð þúsund blaða lótussins, hafi náð raunverulegri virkni. Hugsun sem afleiðing réttrar tilfinningar kemur þá í stað persónulegrar næmni. Þannig fáum við líka fyrstu daufu vísbendingarnar um það stig tilsvistar sem einkennir mónadinn og ekki er hægt að kalla vitund - eins og við skiljum hugtakið.

- c. Samband hjartastöðvar og persónuleika verður náði þegar maðurinn er að vinna að samstillingu við sálina. Slík samstilling er kennd í öllum nýrri og betri dulfræðiskólum, og frá upphafi hefur verið lögð áhersla á hana í Arcane skólanum. Iðkun þessi, sem einkennist af

réttri stefnu, einbeitni og hugleiðingu, tengir persónuleikann sálinni og Helgivaldinu samhliða. Samband við Helgivaldið næst sjálfkrafa þegar þessi samstilling þróast og beinu sálarsambandi er náð. Heildisvitund tekur við af vitund persónunnar, og innflæði helgivaldsorku fylgir sem eðlileg afleiðing, því allar sálir tilheyra áhrifasviði Helgivaldsins. Þetta fastmótaða samband, og það samspil, segulmagnað og geislandi, sem því fylgir, er sá þáttur sem veldur hinni endanlegu eyðingu sálarlíkamans eða orsakalíkamans, og það gerist þegar sambandið nær sínu hæsta magnaða stigi skilnings.

- d. Hjartastöðin er því sú stöð í efnislíkamanum sem Helgivaldið nýtir sem tæki í starfi sínu; hún er einnig orkuflulltrúi sálarinnar. Þegar ég nota hér orðið "sál" er ég ekki aðeins að vísa til sálar einstaklingsins heldur og til sálar Plánetuguðsins, en hvor um sig er afleiðing sameiningar anda og efnis, Föðurins og Móðurinnar. Hér er um að ræða mikla ráðgátu sem vitundarvígsla ein getur leyst.
- e. Hjartastöðin nemur og tekur við orku kærleikans. Í þessu sambandi má bæta því við að þegar antahkarana hefur loks verið byggð, verða hinir þrír eðlisþættir Andlegu Þrenndarinnar tengdir hver á sínum stað innan etherlíkama vígsluhafa á meðan hann er í

efnislegri birtingu. Vígsluhafinn er nú sameinuð sál og persóna sem líf mónadsins getur streymt um að fullu.

1. Höfuðstöðin verður tengiliður hins andlega vilja, Atma.
2. Hjartastöðin verður fulltrúi hins andlega kærleiks, Búddhi.
3. Hálsstöðin verður tjáningarmiðill hins alheimslega huga, Manas.

Þegar vígsluhafinn starfar að hinu guðlega markmiði í samræmi við áætlunina, stjórnar eða miðlar ennisstöðin hinum samblönduðu orkutegundum hins guðlega manns. Hjartastöðin samsvarar "sólar-eldinum" innan sólkerfisins, og eðliseiginleiki hennar birtist í segulmætti og starfsemi hennar í útgeislun. Hún er líffæri fyrir þá orkugerð sem leiðir til samkenndar.

- f. Hin þetta efnisbirting hennar er hóstarkirtillinn. Lítið er enn vitað um þennan kirtil, en margt mun koma í ljós þegar vísindamenn viðurkenna kenningar dulfræðivísindanna og gera tilraunir í samræmi við þær, og þegar hjartastöðin þroskast og hóstarkirtillinn fer að starfa á fullorðinsárum mannsins. Sú er ekki raunin enn. Hormónarnir sem hann framleiðir hafa enn ekki verið greindir, og sálræn áhrif

kirtilsins eru betur þekkt en hin efnislegu. Það er þekkt í nútíma sálfræði og læknisfræði, að þegar kirtillinn er ofvirkur veldur hann ábyrgðarleysi og vöntun á siðgæðisvitund. Þegar mannkynið fær skilning á eðli ábyrgðar, er það fyrsti vísir sálartengingar, minni áhrifa persónuleikans og heildisvarurðar, og þá munum við sjá hóstarkirtilinn ná réttri virkni samhliða þeirri þróun. Enn sem komið er vinnur hið almenna ójafnvægi innkirtla-kerfisins gegn öruggri og fullri starfsemi hóstarkirtilsins á fullorðinsárum mannsins. Milli heilaköngulsins og hóstarkirtilsins er samband sem enn er óþekkt, og einnig milli þeirra beggja og orkustöðvarinnar við mænurót. Þegar andlega þrenndin verður virk og starfandi í persónuleikanum, munu þessar þrjár orkustöðvar og efnisbirtingar þeirra vinna í samstillingu og ráða og stjórna manninum í heild sinni. Þegar heilaköngullinn starfar með fullri virkni í manninum á fullorðinsárum hans (sem ekki er raunin nú) mun hinn guðlegi viljiti-góðs koma í ljós og guðlegu markmiði verða náð; þegar hóstarkirtillinn verður á sama hátt virkur á fullorðinsárum mannsins, verður góðvilji ríkjandi, og hin guðlega áætlun byrjar að sækja fram. Þetta er fyrsta skrefið til kærleiks, réttra samskipta manna á milli og friðar. Góðviljinn er nú þegar byrjaður að

koma í ljós í heiminum, og það gefur til kynna að hjartastöðin sé að byrja að verða virk. Það er sönnun þess að hjartastöðin í höfuðstöðinni sé að byrja að opnast sem afleiðing af vaxandi starfsemi hjartastöðvarinnar við hrygginn.

g. Hún er líffæri samruna á sama hátt og höfuðstöðin er líffæri samfjöllunar. Þegar hjartastöðin verður virk, fer neminn smám saman að tengjast sál sinni æ sterkari böndum, og þá verður hann fyrir tveim vitundarþennslum sem hann upplifir í vitund sinni sem sérstaka atburði:

1. Hann fær inngöngu í ashram (heildisskóla) eins meistaranna, í samræmi við sálargeisla sinn, og verður viðurkenndur lærisveinn í tæknilegum skilningi. Meistarinn er sjálfur hjartastöð ashramsins, og hann getur nú tengst lærisveini sínum með milligöngu sálarinnar, því lærisveinninn hefur, með samstillingu og snertingu, myndað náið samband milli hjartastöðvar sinnar og sálarinnar. Hann verður næmur á hjarta allra hluta, en fyrir mannkynið nú á tímum er Helgivaldið það hjarta.

2. Hann tengist mannkyninu náið í þjónustu og er knúinn til starfa og þjónustu af vaxandi ábyrgðartilfinningu sem vakin er af virkni hjartans. Hann verður einnig

sjálfur um síðir hjarta heildis eða samtaka. Í byrjun eru þau smá í sniðum en verða alheimsleg eftir því sem andlegur máttur hans vex og þroskast, og hann fer að hugsa út frá heildinu og mannkyninu. Þessi sambönd hans við heildið og mannkynið eru gagnverkandi. Með því móti gerist hinn guðlegi eðlisþáttur kærleikans virkur í heimunum þrem, og kærleikurinn tekur festu á jörðinni og kemur í stað tilfinninga, langana og hinna efnislegu þátta tilfinningalífsins. Takið eftir þessari setningu.

- h. Í upphafi þróunarferilsins, bæði hjá einstaklingi og kynþætti, teygir hinn öfugi tólfblaða hjartalótus sig niður á við í átt til sólarplexus-stöðvarinnar. Sú stöð hefur snúið upp á við frá því á dögum Atlantis, og krónublöð hennar teygja sig nú upp í átt til næstu stöðvar upp með hryggnum, hjartastöðvarinnar, vegna áhrifa frá hægfara upphleðslu orku sólarplexus-stöðvarinnar sem leitast við að sleppa frá "fangelsi hinna lægri sviða" með aðferð ummyndunar. Sem afleiðing þessa er hjartastöðin að byrja að opnast og snúa sér smátt og smátt. Viðsnúningur "lótusstöðvanna" gerist ætíð sem afleiðing af tvíþættri virkni - þrýstings að neðan og togs að ofan.

Viðsnúningur hjartalótusins og opnun hans upp á við er til kominn vegna eftirfarandi staðreynda:

1. Helgivaldið færir nær og áhrif þess fara vaxandi.
2. Sálarsamband myndast í vaxandi mæli.
3. Hjartalótusinn svarar togi frá ashrami meistarans.
4. Ummynduð orka streymir upp frá stöðvum neðan þindar með milligöngu sólarplexus-stöðvarinnar sem svörun við hinu andlega "togi."
5. Skilningur mannsins á eðli kærleikans fer vaxandi.

Fleira kemur til, en þessi atriði eru auðveldust til skilnings, ef þau eru ekki tekin of bókstaflega. Fram til ársins 1400 eftir Krist mætti lýsa sambandi sólarplexus-stöðvarinnar við hjartastöðina á myndrænan hátt eins og gefið er til kynna á teikningunni á bls. ???.

Við lok næsta kynstofnstímabils verður kærleikspátturinn í fullri birtingu, og lótusarnir upp með hryggnum koma í ljós - allir fimm á sama stigi, nema hvað varðar fjölda krónublaða.

Að lokum, þegar hinu stærra heimstímabili lýkur, hafa allir lótusarnir snúið sér, opnast og myndað hreinar rásir fyrir innstreymi og miðlun hinna þriggja guðlegu meginorkutegunda og hinna minni fjögurra krafttegunda.

Hægt er að rekja margvíslega vanlíðan í hinum ýmsu líkömum mannsins til þessara stöðugu breytinga í orkustöðvunum og hins stöðuga orkuinnstreymis. Vanhæfni orkustöðvanna til að bregðast við eða að opnast veldur í mörgum tilfellum sjúkdómum og erfiðleikum. Hinn ójafni þroski orkustöðvanna, hindrun á þróun þeirra og skortur á svörun veldur vanda í öðrum tilfellum. Ótímabær opnun og ofvirkni þeirra skapar hættu í enn öðrum tilfellum. Mikil vandkvæði stafa af því að efnisstarfstækið þroskast ekki í samræmi við hina innri þróun. Þannig að enn og aftur má sjá hve efnið er margflókið. *Tími kenninganna* er ekki flókinn, nema að því leyti að settir eru af stað kraftar sem um síðir leiða til erfiðleika. Þegar lærisveinninn kemst á það stig, að hann fer að bregðast við áhrifum kenninganna og aðlagast þeim, má búast við erfiðleikum og umróti í lífi hans, því það leiðir til tímabils tilrauna og reynslu sem er bæði mjög lærdómsríkt og þjáningarfullt. En síðar, þegar reynsla fæst, tekur við *stig hinnar andlegu tjáningar* með frelsi frá hættum og lausn frá erfiðleikum og sjúkdómum. Einfaldleika er aftur komið á.

5. *Sólarplexus-orkustöðin*. Hún er við hrygginn talsvert neðan við herðablöðin og er ákaflega virk. Á tímum Atlantis komst hún á mjög hátt þroskastig, alveg eins og hálsstöðin er nú á aríska tímanum að vakna hröðum skrefum. Þessi orkustöð tengist á sérstakan hátt tveim öðrum stöðvum: Hjartastöðinni

og ennisstöðinni, og nú á tímum mynda þær í mannlíkamanum áhugaverðan orkuþríhyrning. Þessi orkuþríhyrningur fær mikla athygli frá Helgivaldinu. Frá ennisstöðinni til hjartastöðvarinnar á sér stað niðurstreymi sálarorku sem er í réttu hlutfalli við í sálarsamband leitandans. Þetta veldur þrennu:

a. Örvun hjartastöðvarinnar.

b. Virkri svörun frá hjartastöðinni sem kallar fram örvun í ennisstöðinni og veldur því um síðir að persónuleikinn nær tókum á heildisvitund.

c. Vöknun hjartastöðvarinnar í höfuðstöðinni.

Allt þetta gerist þó á auðveldari hátt ef sólarplexus-stöðin hefur náð háu þroskastigi hjá leitandanum. Hún hefur sjálf áhrif á hjartað og gagnverkandi áhrif á ennisstöðina. Af þessu leiðir að athuga þarf tvo mikilvæga þríhyrninga:

Hjartastöðin í höfuðstöðinni

+

Ennisstöðin + + +

Hjartastöðin

Sólarplexus-stöðin

Þríhyrningavísindi eru sérstök grein innan stjörnuspekinnar. Á sama hátt munu síðar meir þróast þríhyrningavísindi sem tengjast lífkerfi mannsins. En sá tími er enn ekki kominn. Ég gef aðeins öðru hverju vísbendingar tengdar þessum vísindum sem geta verið viðfangsefni fyrir innsæi lærisveina.

a. Í persónuleikanum er sólarplexus-stöðin samsvörun "hjarta sólarinnar," á sama hátt og hjartastöðin. Hún er miðdepillinn í lífi persónuleikans hjá öllu mannkyni sem statt er neðan við stig reynslunemans. Á þeim tímamótum byrjar hugurinn greinilega að starfa, þó í litlum mæli sé. Hún er úttak - ef nota má slíkt orð - fyrir geðlíkamann inn í hinn ytri heim, og starfstækið sem tilfinningaorkan flæðir í gegnum. Hún er líffæri löngunarinnar. Hún er gífurlega mikilvæg í lífi hins venjulega manns, og stjórnun hennar er lífsnauðsynleg fyrir leitandann. Hann *verður* að ummynda löngun í andlega viðleitni.

b. Sólarplexus-stöðin náði fullri starfsemi á Atlantis tímanum, á því tímabili þegar annar meginkynstofn manna var í þróun. Orkustöðvarnar neðan við þind tengjast ekki

eins ákveðið vitundarvígslum eins og þær sem eru ofan þindar, því þær eru orkustöðvar persónuleikans og þurfa að vera undir fullkominni stjórn sálarinnar þegar vitundarvígslur af ákveðinni gráðu eru teknar.

- c. Sólarplexus-stöðin er hin mikla vinnslu- og hreinsistöð fyrir allar orkutegundir neðan þindar. Hér er vísað til þriggja meginstöðva og minni stöðvanna sem voru taldar upp á bls. ???. Tengsl stöðvarinnar við geðsviðið eru (til að nota sérkennilegt en mjög tjáningarríkt orð) *bráð*. Hún tekur á móti öllum svörunum tilfinninga og öllu innstreymi langana og hvata, og ástandið er því sérstaklega erfitt vegna þess að mannkynið nú á tímum er farið að starfa meira á samfélagslegum grunni og hefur heildrænni viðhorf en nokkru sinni áður í sögunni. Mannkynið er undir næstum því óbærilegum þrýstingi frá sólarplexus-stöðinni, bæði þeirri einstaklingsbundnu og hinni samheildarlegu. Slíkar eru þolraunir vígslunar! Ekki er ætlun mín að fjalla hér um það hvernig lægri orkutegundirnar eru laðaðar að og innstilltar í sólarplexus-stöðinni og þar ummyndaðar og hreinsaðar, þar til því stigi er náð að unnt er að senda þær inn í hjartastöðina. Margt af því tengist þeirri þjálfun sem viðurkenndur lærisveinn fær fyrir

aðra vitundarvígsluna. Það yrði of margslungið mál að ræða um og myndi fela í sér vissa sérkennilega hættu fyrir þá sem ekki væru reiðubúnir. Þetta er samt sem áður atburðarás sem með *lifandi* starfi gengur næstum því sjálfkrafa fyrir sig. Sólarplexus-stöðin er þannig sú stöð sem birtir í sér mestan sérhyglismátt allra stöðvanna (ef undan er skilin ennisstöðin, þegar um er að ræða mann á vinstri handar leiðinni). Ástæðan er sú að hún er miðsvæðis á milli háls- og hjartastöðvar ofan þindar og kynorku- og mænurótarstöðvar neðan þindar. Þessi athugasemd hefur mikið gildi

- d. Sólarplexus-stöðin er sú stöð í etherlíkamanum sem mannkynið (venjulegt, óupplýst mannkyn) lifir, starfar og hefur tilveru sína í. Mannkynið er mótað af þrá - góðri þrá, eigingjarnri þrá, rangri þrá og andlegri þrá. Um þessa stöð flæða flestar þær orkutegundir sem gera manninn framsækinn, vegna þess að hann er metorðagjarn; gera hann eigingjarnan, vegna þess að persónulegar þrár hans eru honum mikilvægar; og gera hann óstöðugan, vegna þess að hann er geðrænt innstilltur. Hinu "bjarta ljósi sem myndað var á Atlantis" er úthellt í gegnum hana og sambandi náð við astralljósið. Hún er því sú stöð sem flestir miðlar nota og

skyggnt fólk starfar með. Síðar meir mun þetta fólk læra að starfa sem milliliðir og nota hæfileika sína meðvitað og af skynsemi. Það býr þá yfir beinni skynjun, sem kemur í stað venjulegrar skyggni, og mun starfa út frá ennisstöðinni. Sólarplexus-stöðin er því sú stöð í líkamanum sem hefur mest truflandi áhrif, og er völd að flestum magakvillum og truflunum sem tengjast starfsemi lifrar. Allt svæðið rétt neðan við þind er í stöðugu óreiðuástandi hjá hinum venjulega manni; það stafar bæði af einstaklingsbundnum og samheildarlegum orsökum.

Athyglisvert er að ennisstöðin (sem er samfjöllun krafta persónuleikans þegar þeir hafa náð háþrúðu stigi) er mikil stjórn- og miðlunarstöð, þannig er einnig sólarplexus-stöðin (sem er samfjöllun meðalþróðara persónuleikakrafta áður en persónusameining verður) mikil söfnunarstöð, sem safnar saman öllum lægri orkutegundunum, og mun verða miðstöð fyrir stjórnun og dreifingu þessara samsöfnuðu orkutegunda og mun sjá um sendingu þeirra til æðri móttakara þeirra:

1. Orku sólarplexus-stöðvarinnar sjálfrar verður að beina til hjartastöðvarinnar.
2. Orku kynorkustöðvarinnar verður að miðla til hálsstöðvarinnar.

3. Orku mænurótarstöðvarinnar verður að flytja til höfuðstöðvarinnar.

Eftir þriðju vitundarvígsluna er þessum grunn orkutegundum lyft, stýrt eða dreift með viljaathöfn Andlegu Þrenndarinnar. Þá mun "ljósið sem myndað var í Lemúríu" (ljós kynorkustöðvarinnar) og "ljósið sem myndað var á Atlantis" (ljós sólarplexus-stöðvarinnar) deyja út, og þessar tvær stöðvar verða einfaldlega móttakendur andlegra orkutegunda að ofan; þær munu ekki hafa yfir að ráða neinu eigin, innra ljósi; ljósið sem þær munu miðla kemur til þeirra frá sameiginlegum uppsprettum á ether-sviðunum.

Hin þetta efnisbirting stöðvarinnar er briskirtillinn, en önnur efnisbirting hennar er maginn. Athyglisverðar eru vissar tengingar sólarplexus-stöðvarinnar, en þær eru tæknrænar bæði að formi til og varðandi það sem gefið er til kynna. Um er að ræða:

(táknmynd)

Hér birtist aftur hugmyndin um miðstöð andlegrar orku (því geðheimskraftur er andlegur í eðli sínu) og þrjár efnisbirtingar hennar. Öll þessi þrjú þéttu efnisform nærast á kröftum og orku sólarplexus-stöðvarinnar. Hér

hef ég birt mjög mikilvæga staðreynd fyrir þá sem hafa áhuga á læknisfræðinámi frá innræðu sjónarmiði; réttilega metin mun hún leiða til skilnings á lækn-ingalistinni. Stjórnun á sólarplexus-stöðinni, og rétt móttaka og lausn orkutegundanna sem eru innstilltar í henni, veldur mikilli hreinsun, eflingu og mikilvægri vernd hinna þriggja lífsnauðsynlegu líffæra sem er að finna í þessum hluta efnislíkama mannsins.

Þessi orkustöð er líffæri samfjöllunar, eins og ég hef áður bent á, og hún dregur til sín allar hinar lágstæðari orkutegundir mannsins, þegar hann er kominn á visst æðra stig í þroskaferli sínu. Hún er þá í raun verkfæri (þegar réttur skilningur og rétt stjórnun er fyrir hendi) til aðstoðar við að gera líf persónuleikans að samþættri heild. Helstu vandamál þess manns, sem náð hefur háu þróunarstigi en hefur ekki enn neinar andlegar tilhneigingar, tengjast löngunum. Hver eru markmið hans? Að hverju stefnir hann? Hvert er eðli hinna meðvituðu markmiða hans? Hvert leitar hann? Eðli áhrifa þeirra krafta og orkutegunda sem hugsanalíf hans hefur á sólarplexus-stöðina, mun móta ákvörðun hans um hvort hann haldi fram á við eftir vegi ljóssins, eða viðhaldi sömu óbreyttu sjálfhverfu stöðu, eða taki lægri leiðina sem leiðir til útilokunar á ljósi sálarinnar.

Okkur er sagt að krónublöð sólarplexus-stöðvarinnar leiti upp á við í áttina til hjartastöðvarinnar. Í raun merkir þetta að orka tilfinninganna, löngun og metnaður

(hjá mannkyninu sem heild) leiti upp á við í áttina til hins æðri vegar.

Við skulum gefa því gaum hér að verkefni allra nema, sem eru að búa sig undir að feta vígslubrautina, er að flytja orku sólarplexus-stöðvarinnar sjálfrar og örva og opna hjartastöðina hægum skrefum. Af eðlilegum orsökum eru það leitendur og lærisveinar sem eru fyrstir af fjölskyldu mannkynsins til að öðlast heildisvitund, og þeir varða veginn fyrir þá sem á eftir koma. Þessu vitundarstigi ná þeir vegna þrýstings lífs og kringumstæðna, en ekki með því að fara eftir sérstökum reglum og stunda ákveðnar hugleiðsluæfingar. Síðar, áður en vissar meginvígslur eru teknar, er hægt að nota slíkar reglur og aðferðir í þeim tilgangi að veita vígsluhafanum skjóta og meðvitaða stjórn yfir geðlíkamanum og sólarplexus-stöðinni, sem er miðstöð fyrir innstreymi inn í efnislíkamann, og aftur þegar vissir mikilvægir orkuflutningar eiga sér stað á meðvitaðan hátt. Þrjár slíkar orkutilfærslur eru mikilvægastar:

1. Frá stöðvunum þrem neðan við þind inn í hjarta- háls- og ennisstöðina.
2. Frá stöðvunum tveim ofan við þind - hjarta- og hálsstöðinni - inn í ennisstöðina og þúsundblaða lótusinn í höfðinu.
3. Frá ennisstöðinni inn í höfuðstöðina, til marks um algjöra einingu allra orkutegundanna í etherlíkamanum í einn miðlægan orkupunkt

dreifingar - undir beinni stjórn Andlegu
Þrenndarinnar.

Það sem gerist við þessa þrjá miklu viðburði og
allar undanfarandi prófanir og tilraunir veldur að
sjálfsögðu álagi á efnislíkamann og er ástæða margra
sjúkdóma sem lærisveinar fá.

Það er því til dæmis augljóst, að tilfærsla á allri
uppsafnaðri orku í sólarplexus-stöðinni inn í hjarta-
stöðina mun valda erfiðleikum, oft mjög alvarlegum;
þetta er ástæðan fyrir því að nú á tímum deyr svo margt
þroskað fólk úr hjartasjúkdómum. Á löngum ferli lífs og
reynslu sálarinnar hefur það tiltölulega litla þýðingu,
en á hinu stutta lífsskeiði lærisveinsins hefur það í
för með sér mikla erfiðleika og oft sorgir. Á sama hátt
mun tilfærsla orkutegunda orkustöðvanna fimm upp með
hryggnum inn í höfuðstöðvarnar bera með sér sín eigin
vandamál. Örvun ennisstöðvarinnar, vegna innstillingar
orkutegundanna þar, getur leitt til ógnarlegra
sálfræðilegra vandamála. Maðurinn getur orðið
stjórnlausri sjálfselsku að bráð um tíma, því allt er
tímabundið í löngu lífi sálarinnar, og orðið að
mannskrímsli eins og Hitler og aðrir af slíku
sauðahúsi, þó í minna mæli sé. Slæm tilfelli af
flogaveiki geta einnig fylgt, eða sjónin orðið fyrir
áhrifum og maðurinn orðið blindur. Öll þessi atriði
þarfnast vandlegrar íhugunar.

6. *Kynorkustöðin*. Þessi orkustöð er neðarlega á spjaldhryggssvæðinu og er mjög öflug, þar eð hún ræður kynlífinu. Eitt af því athyglisverða við þessa stöð er sú staðreynd að hún verður að vera sívirk allt þar til tveir þriðju hlutar mannkyns hafa tekið vitundarvígslu, því að kynæxlunin verður að halda áfram, svo að sálir á leið til fæðingar fái ný starfstæki. En eftir því sem mannkynið tekur meiri framförum, mun þessi stöð komast undir stjórn, og starfsemi hennar verður vitræn og byggð á þekkingu, innsæi og fíngerðari og æðri tengslum, en ekki á ótakmarkaðri og óhaminni löngun, eins og nú er raunin. Ég get ekki fjallað frekar um þetta efni því það er of umfangsmikið. Ég get þó vakið athygli á því sem ég hef áður skrifað og legg til að einhver sem hefur áhuga og tíma safni saman öllu því sem ég hef sagt um kynlífið í bókum mínum svo að bæklingur um efnið geti komið út.

a. Samsvörun kynorkustöðvarinnar er hin efnislega sól sem er uppspretta lífsorku og undirstaða lífsins á jörðinni.

b. Táknmál kynorkustöðvarinnar snertir aðallega meðgöngutímann að fæðingu, og með réttum skilningi á henni er hægt að rekja og útskýra atburðarás getnaðar og formbyggingar, hvort sem um er að ræða efnisform mannsins, form hugmynda, samtök sem byggð eru umhverfis

einhver sannindi, eða form plánetu eða sólkerfis. Hún er ef til vill framar öllu öðru sú stöð sem hlýtur um síðir að tjá krafta HINS ÓPERSÓNULEGA, og þar hlýtur hin mikla ráðgáta tvíhyggjunnar að verða leyst. Þessi lausn og túlkun á tákfræðinni verður að gerast með hugrænu starfi sem veldur því að efnislegum svörunum er haldið í skefjum og unnið er með tilgang en ekki löngun. Hugleiðið þetta. Þegar slíkur skilningur er fyrir hendi, erum við að nálgast það stig þegar mikil tilfærsla getur átt sér stað inn í æðri stöð sköpunar, hálsstöðina.

c. Kynorkustöðin er því nátengd hinum efnispétta þætti tilverunnar, og orkuflæði er á milli þriggja staða í neðri hluta mannslíkamans:

1. Miltans, sem er líffæri fyrir meðhöndlun á prönu eða efnislegri lífsorku frá sólinni.
2. Kynorkustöðvarinnar, sem er ráðandi þáttur efnislegrar sköpunar.
3. Orkustöðvarinnar við mænurót sem miðlar hinum lífgefandi eðlisþætti, lífsviljanum, um allt efnisform mannsins, allt þar til vilja-eðlisþátturinn er vaknaður í manninum.

Þeir mynda máttugan orku-þríhyrning sem tengist efni, formbyggingu, sköpun, lífkrafti og fastheldni við formið. Þessi þríhyrningur er endurvarp af öðrum mun æðri sem samanstendur af:

1. Hálsstöðinni, sem samsvarar kynorkustöðinni.
2. Heiladinglinum, sem samsvarar miltisstöðinni.
3. Heilakönglinum, sem samsvarar rótarstöðinni.

Í sambandi þessara tveggja þríhyrninga felst vísbending um þrjár hliðar ódauðleikans, það er hvötin til sjálfsviðhalds, framhaldslíf fíngerðari líkamanna eftir dauða efnisformsins og sjálfur ódauðleikinn sem á aðsetur sitt í sálinni og tekur við þegar hinar tvær hafa lokið hlutverki sínu. Hér er sett fram þrennd hugmynda sem ígrunda þarf mjög rækilega. Hér er einnig að finna ástæðuna fyrir framkomu spíritistahreyfingarinnar.

- d. Kynorkustöðin tengist einnig ennisstöðinni þegar grannt er skoðað. Þessar tvær stöðvar skapa til samans starfandi tvennd sem getur af sér það óljósa eðli sem við nefnum *persónuleika*. Vítt svið rannsókna felst í

persónuleikanum sem sambættri heild, og í eðliseiginleika persónuleikans sem birtist í andblæ, áhrifum, verkunum og útgeislun hans.

Ég varpa þessum hugmyndum til ykkar, í þeirri von að það verði til þess að einhverjar rannsóknir fari fram sem hafi þann tilgang að tengja þetta viðfangsefni um orkustöðvarnar við hinar viðurkenndu staðreyndir um mátt samhafingar og sambættingar til að skapa mikilhæfan persónuleika.

Fyrir þau ykkar sem eruð namar *The Secret Doctrine*, er margt sem á eftir að koma í ljós varðandi samband "tungljöfranna" (Barhishad Pitris) og sólarengilsins. Verksvið hinna fyrrnefndu er kynorkustöðin fyrst og fremst; verksvið sólarengilsins er hálsstöðin.

- e. Kynorkustöðin birtir orku þriðja eðlisþáttar guðdómsins, alveg eins og sólarplexus-stöðin birtir orku annars eðlisþáttarins og rótarstöðin tjáir orku fyrsta eðlisþáttarins. Hér sjáið þið aftur hvernig lægri orkustöðvarnar endurspeгла háls-, hjarta- og höfuðstöðvarnar og fullkomna þannig æðri og lægri raunbirtingu guðlegu þrenningarinnar í mannum. Þessi orkustöð náði fullri virkni í Lemúríu hinni fornu, hinum fyrsta mennska kynstofni. Orka hennar er orka Heilags Anda sem yfirskyggir óflekkað efni. Hér sjáum við

einnig aðra guðlega endurspeglun í
eftirfarandi táknmynd:

(mynd á bls. 179)

Í hinni guðlegu Hermafrodítu (sem kemur fram
í næsta sólkerfistímabili) verður um aðra samsetningu
að ræða:

(mynd á bls. 179)

Aftur sérðu, bróðir minn, hvernig
þríhyrningavísindin ráða öllum þáttum í
uppbyggingu mannsins á sama hátt og þau ráða
uppbyggingu sólkerfis. Við þessu er að búast.

- f. Orkustöðin efnisbirtist í kynkirtlunum,
æxlunarfærum mannsins. Þeir eru að grunni til
eining, þó þeir séu um tíma aðskildir í núver-
andi tvískiptri birtingu mannsins. Hafa verður
í huga að þessi aðskilnaður elur máttuga hvöt
til sameiningar, og þessa þörf til sameiningar
nenfum við kynhvöt. Kynhvötin er í raun
eðlishvötin til sameiningar; fyrst og fremst
líkamlegrar sameiningar. Hún er hið meðfædda
(en mjög svo misskilda) lögmál launspekinnar,
sem er nafnið sem við gefum þörfinni til

sameiningar við guðdóminn. Eins og allt, sem snert er af óþroskuðum mönnum, hefur guðleg hugmynd vcerið brengluð og afbökuð, og andleg þörf niðurlægð í efnislega löngun. Við höfum umsnúið orkustefnu kynorkustöðvarinnar, af því stafa hinar ofþroskuðu eðlishvatir og hegðun hins venjulega manns.

Ég gæti bætt miklu við ofangreint efni, en það yrði of viðamikið og tímafrekt verkefni og myndi raska jafnvæginu í efnisniðurröðun bókarinnar.

Ég get lítið sagt um mænurótarstöðina. En áður en ég byrja á þeirri fræðslu sem er gagnleg eða möguleg, myndi ég vilja benda á að skýringarmyndin á bls. ??? sýnir þróunarstig lærisveins en ekki háþroskaðs vígsluhafa. Hún er ekki heldur lýsing á venjulegum meðalmanni. Þetta sést á þeirri staðreynd að endurspeglun hjartastöðvarinnar í höfuðstöðinni er farin að vísa upp á við sem andsvar við vaxandi virkni sjálfrar hjartastöðvarinnar, og myndun ennisstöðvarinnar er skýr og nákvæm, en það er til marks um samstilltan og heilsteyptan persónuleika. Myndin er því ekki uppdráttur af orkustöðvum hins venjulega eða óþroskaða manns. Ekki er mögulegt að gera meira með slíkum skýringarmyndum en að sýna einhvern áfanga á brautinni, en hafa skal í huga að þessir áfangar eru ekki neitt varanlegt ástand, heldur er undanfari þeirra allra margs konar viðleitni, starfsemi og virkni sem hafa í för með sér síbreytilegar afleiðingar og verka

á mismunandi þætti orkustöðvanna; í kjölfar þeirra koma önnur tímabil umbrota og breytinga og ný orka leysist úr læðingi. *Afleiðingar* hinna djúpu frumorsaka verða síðan aftur að *orsökum*, því í hringrás raunbirtingarinnar er ekki til neitt varanlegt eða fastmótað né endanlega ákvarðað. Þetta atriði er ákaflega mikilvægt. Því skuluð þið ekki láta afvegaleiðast af þeim tímum þar sem miklum áfanga virðist hafa verið náð. Þeir eru aðeins undanfarar breytinga, því þannig er lögmál tilverunnar.

7. *Mænurótarstöðin*. Tilverulögmálið, sem vísað er til hér á undan, stjórnar og ræður þessari stöð framur öllu öðru. Hún verður til þar sem andi og efni mætast, og þar sem efni, María Mey - undir áhrifum frá Heilögum Anda, orku etherlíkamans - er hafin "til himna," og (eins og það er orðað í kristni) "situr hjá Syni sínum í húsi Föðurins."

Þessi stöð liggur alveg neðst við mænurót og er *undirstaða* allra annarra stöðva. Hún er tiltölulega óvirk nú á tímum, því hún er aðeins vakin til fullrar virkni með viljaathöfn undir stjórn vígsluhafans. Hún bregst eingöngu við eðlisþætti viljans, og viljinn-að-vera í holdgun er sá þáttur sem nú ræður lífi hennar og hefur sín áhrif, þar sem hann nærir og stjórnar eðlisþætti lífsins í efni og formi. Okkur er sagt að eðlisþáttur lífsins eigi "aðsetur í hjartanu," á sama hátt hefur viljinn-til-að-vera aðsetur í mænurótinni.

Mikið hefur verið um fánýtt og hættulegt hjal um þessa stöð, og "kúndalini eldinn" hafa gervi-dulfræðingar heimsins gert að spennandi og tælandi ævintýri. Hinn sanni dulfræðingur í þjálfun skiptir sér ekkert af kúndalini eldinum - eins og hann er almennt skilinn. Mér er ekki mögulegt að gera meira en að útskýra fáeinar staðreyndir fyrir ykkur, og jafnframt verð ég að forðast að gefa til kynna aðferðir við að vekja upp starfsemi þessarar stöðvar, vegna hinnar miklu hættu sem felst í ótímabærri örvun grunnstöðvarinnar. Hið besta sem ég get gert er að telja upp nokkrar staðhæfingar sem skiljast munu á réttan hátt af þeim sem vita (en þeir eru enn sem komið er fáir og strjálir), sem munu auka skilning þeirra sem eru í þjálfun og gefa þeim heldur fyllri mynd, en forða hinum fáfróðu frá slysum. Ég mun reyna að hafa þessar staðhæfingar eins skýrar og stuttar og mögulegt er, en svo til engar skýringar munu fylgja þeim.

1. Í grunnstöðinni mæstast efni og andi samkvæmt þróunarlögmálinu, og lífið tengist forminu.
2. Hún er því stöðin þar sem pólarnir í tvíeðli hins raunbirta guðdóms - manns eða Plánetulogoss - mætast og skapa form.
3. Eðli þessa guðdóms er aðeins gert opinbert, þegar annar eðlisþátturinn hefur fullkomnað

sitt verk með tilstilli þriðja eðlisþáttarins og undir viljastjórn fyrsta eðlisþáttarins.

4. Hún er stöðin þar sem "slanga Guðs" gengst undir tvenns konar ummyndanir:

- a. Slanga efnisins liggur hringuð.
- b. Slangan er ummynduð í slöngu viskunnar.
- c. Slöngu viskunnar er umbreytt í "dreka hins lifandi ljóss."

5. Þessi þrjú stig nærast á lífi og orku sem streymir niður endilanga hryggsúluna, um ether-hliðstæðu mænunnar, og - í tíma og rúmi - veldur þetta niðurstreymi (með samhliða uppstreymi orku lífsins):

- a. Hægfara og skipulagðri vöknun orkustöðvanna í samræmi við geislagerðir.
- b. Viðsnúningi orkustöðvanna, svo að vitund hins innri manns hæfi umhverfi hans.
- c. Samþættingu lífsorku allra orkustöðvanna, til samræmis við kröfur vígsluhafans og þjónustu Helgivaldsins og mannkynsins.

6. Í hryggnum býr þrefaldur þráður (frá sjónarhóli hinna innræðu vísinda). Hann er ytri birting á antahkarana og er samþættur úr hinni eiginlegu antahkarana, sútratma eða lífþræðinum, og hinum skapandi þræði. Þessi þrefaldi þráður í hryggsúlunni er því samþættur úr þrem orkuþráðum sem hafa gert sér göng í innra efni súlunnar eða "þrefaldan veg inngöngu og útgöngu." Með orðum Hindúa kallast þeir: *íða*, *þíngala* og *súshúmna* leiðirnar, og saman mynda þær leið lífsins fyrir einstaklinginn og eru vaktar til virkni hver á fætur annarri í samræmi við geisla og þróunarstöðu. Súshúmna leiðin er ekki notuð rétt og örugglega fyrir en antahkarana hefur verið byggð og mónadinn og persónuleikinn eru samtengd, jafnvel þó ekki sé nema með hinum örfínasta þræði. Þá getur mónadinn, Faðirinn, eðlisþáttur viljans, snert persónuleikann beint, vakið grunnstöðina og með henni blandað, sameinað og reist eldana þrjá.

7. Í gegnum eina þessara leiða flæðir orkan sem nærir efnið. Önnur tengist leið vitundarinnar og þróun hins sálræna næmleika. Sú þriðja er leið hins hreina anda. Á þann hátt starfa Faðirinn, Móðirin og Sonurinn í öllum lífsformum. Líf-vitund-form og líf-eðliseiginleiki-birting blandast, og tjáningartæki hins

guðlega manns er fullkomnað og gerir honum fært að snerta og skynja hina guðlegu meginþætti í ríkjum náttúrunnar, á plánetunni og - um síðir - í sólkerfinu.

(Mynd á bls. 184)

Freistist ekki til að staðfæra þessi samfléttuðu svið lifandi orku hægra eða vinstra megin við mænuna. Hreyfing, samspil og umsnúningur gerist án afláts. Ég get aðeins sett fram tákmynd sem gefur til kynna hina sérstöku leið hinna þriggja orkutegunda guðlegu Þrenningarinnar. Ég gef ekki til kynna *raunverulega legu þeirra*, því það er slík efnisleg og staðarleg framsetning á hugmyndinni sem hefur valdið svo mikilli hættu. Vígsluneminn reynir að ná tökum á sambandi hinna þriggja grunn-orkutegunda, þrem leiðum hins lifandi elds, sambandi þeirra, innbyrðis skyldleika og mögnun þeirra verrar á fætur annarri. Hann reynir ekki að þrengja fræðsluna niður í punkta, línur og staði, því að sá tími kemur að slík hugtök verða meiningarlaus fyrir honum og hann veit betur.

8. Þessir þrjú vegir lífsins eru rásir fyrir rafmagnseld, sólareld og viðnámseld, og notkun

þeirra tengist hinum þrem stigum á vegi þróunarinnar: efnisþróuninni á fyrri stigum sínum; braut reynslunemans og fyrri stigum vígslubrautarinnar fram að þriðju vígslu; og vígslubrautinni sjálfri.

9. Kúndalini eldurinn, sem svo mikið hefur verið kennt og ritað um í Austurlöndum og í vaxandi mæli á Vesturlöndum, er í raun eining þessara þriggja elda, sem eru samstilltir í grunnstöðinni með notkun hins upplýsta vilja fyrir tilhvat kærleikans. Þessum sameinaða eldi er síðan lyft með notkun máttarorðs (sem mónadinn magnar fram með vilja sínum) og með sameinuðu áhrifavaldi sálarinnar og persónuleikans, heilsteyptum og lifandi. Sá maður sem getur gert þetta með fullri vitund er því vígsluhafi sem lagt hefur þriðju vitundarvígsluna að baki. Hann, og hann einn, getur lyft þessum þrefalda eldi frá mænurótarstöð til höfuðstöðvar án áhættu.

10. Hin venjulega túlkun fáfróðra dulfræðinema í hinum ýmsu dulfræðihópum er sú að kúndalini-eldurinn sé eitthvað sem verði "að lyfta," og þegar honum hefur verið lyft munu allar orkustöðvarnar verða virkar og rásirnar upp og niður hryggsúluna hreinsast af öllum hindrunum. Þetta er hættuleg alhæfing og

umsnúningur staðreynda. Kúndalini eldinum verður lyft til himna, þegar allar orkustöðvarnar eru vaknaðar og rásirnar upp hrygginn eru hindranalausar. Þessi hreinsun allra hindrana er árangur af lífmætti hverrar einstakrar stöðvar sem af mætti sínum eru sjálfar virkar í eyðingu allra hindrana og tálmana. Þær geta "brennt upp" allt sem hindrar geislun þeirra. Það sem venjulega gerist í slysatilfellum, þeim sem gera svo mikinn skaða, er að leitandanum tekst í fávisku sinni og forvitni og með hugrænu átaki (ekki hins andlega vilja, heldur aðeins með beitingu hins persónulega vilja), að vekja hinn lægsta af eldunum þrem, eld efnisins, viðnámseldinn; það veldur ótímabærum bruna og eyðileggur ether-himnurnar í etherlíkamanum. Þessa hringlaga diska eða himnur er að finna milli hverra tveggja orkustöðva upp með hryggnum og einnig í höfðinu. Þær eyðast á eðlilegan hátt með hreinu líferni, eftir því sem tilfinningalífið kemst undir stjórn og hinn andlegi vilji þroskast.

(MYND á bls. 186)

Þessar himnur eru fjórar talsins. Þær eyðast smátt og smátt, eðlilega og sjálfkrafa, þegar hinn fjórfaldi persónuleiki er háþróaður og ennisstöðin að vakna. Himnurnar í höfðinu eru mun fíngerðari og hafa æðri eiginleika. Þær skipta höfðinu til helminga, lárétt og lóðrétt, og eru þannig táknræn mynd af Krossinum sem Sonur Guðs er krossfestur á.

11. Rásirnar þrjár upp hrygginn eru í heild sinni næmar fyrir áhrifum eftirfarandi þriggja orkustöðva:

a. Sólarplexus-stöðinni, og láta þannig í té löngunar-hvöt og næra líf efnisins og sköpunarþörfina.

b. Hjartastöðinni, og láta þannig í té kærleiks-hvöt og snerta meðvitað sífellt víðara svið guðlegrar tjáningar.

c. Höfuðstöðinni, og láta þannig í té máttar-hvöt viljans til að lifa.

Ég geri ekki uppskátt um tengsl orkustöðva og rása, nema að súshúmna rásin andsvarar *aðeins* orku höfuðstöðvarinnar og hinum stjórnandi vilja sem er miðstilltur í þúsundblaða lótusinum. Óhætt er að gefa þetta upp, þar sem andlegi viljinn er enn óþroskaður hjá þeim sem eru að reyna að vekja upp kúndalini. Þegar hún er vakin, munu þeir vita hvað þeir geta gert án þess að stofna sér í hættu.

12. Orkustöðvarnar þrjár í höfðinu eru einnig tengdar þessari þrígreindu rás:

- a. Svæðið kringum mænuhöfuðið (medulla oblongata og stóra alta stöðin) og carotid kirtillinn.
- b. Ennisstöðin og heiladingullinn.
- c. Þúsundblaða lótusinn og heilaköngullinn.

Áhugavert er fyrir nema að tengja allar þessar þrenndir megingeislunum þrem sem eru:

- a. Fyrsti geisli vilja eða máttar,
- b. Annar geisli kærleiks-visku,
- c. Þriðji geisli virkra vitsmuna,

og einnig þrem megingynstofnum manna sem eru búnir mættinum til að þroska fræ þessara guðlegu eðlisþátta: kynstofnum Lemúríu og Atlantis og núverandi aríska kynstofni. Þessa þrjá er hægt að tengja, *sem fræ*, tveim síðustu kynstofnunum sem munu sameina og samþætta öll ofangreind öfl, eiginleika, árangur og markmið í eitt fullkomnað plánetulíf.

Annars konar samþætting er einnig möguleg og mikilvæg:

- a. Vegur þróunarinnar.....stöðvar neðan þindar.

- b. Vegur lærisveinastigsins.....stöðvar ofan þindar.
- c. Vegur vígslunnar.....stöðvar í höfðinu.

Allir þessir hópar og þrenndir tengjast hinni þrígreindu mænu í tíma og rúmi.

13. Einnig er um að ræða einn lokapunkt fullkominnar samþættingar í tengslum við hverja ofangreinda samfjöllunarstöð líkamans. Ég tel upp hvern fyrir sig í þeirri röð sem samþættingarstarfið fer fram:

- a. Sólarplexus-stöðin, sem samþættir orkustöðvarnar neðan þindar.
- b. Ennisstöðin, sem samþættir stöðvarnar bæði neðan og ofan þindar.
- c. Mænurótarstöðin, sem samþættir allar stöðvarnar sex.
- d. Þúsundblaða lótusinn í höfðinu, sem samþættir allar orkutegundirnar sjö.

Hafið hugfast varðandi allt sem hér að ofan er talið, að við erum eingöngu að fjalla um krafta og orku sem eru að verki í etherlíkamanum; að við erum að fjalla um þriðja stigið í orsakaaröðinni sem stýrir og mótar lífheim hinnar þéttu efnislegu raunbirtingar. Þessi efnislega birting er sjálf háð áhrifum frá heimi hins meðvitaða lífs sem er annað stigið

í orsakaröðinni, hann svarar síðan í tíma og rúmi áhrifum frá innsta stigi orsakanna, eða hinum máttuga heimi tilgangs og Tilvistar.

Lausnin á ráðgátu alls lífs sálarinnar liggur falin í orðum mínum, en til að hafa gagn af þekkingunni sem látin er í té, og til að sjá lykilhugsunina sem býr að baki formi orðanna og gefur þeim líf og orsakar hita - í dulfræðilegum skilningi - þarf líf ástundunar og uppljómaðan huga.

Hafið skýrt í huga hugmyndina um örvun eða skort örvunar, samspil eða einangrun, virkni eða óvirkni, því í þessum andstæðum er að finna orsakir heilsu eða vanheilsu.